

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/18/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311211170
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2013:8311211170.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu CASH COLLECTORS SK s.r.o., Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 44 703 015, zast. Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovanému v 1. rade B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/X, K.É., toho času bytom G. X/XXXX, K., v 2. rade G. N. nar. X.X.XXXX, bytom N. XXXX/X, XXX XX K., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou K. I., B. T. O. I. G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Važecká 16, Prešov, zast. advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník o zaplatenie 2368,70 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a v 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na istine 470,22 eur spolu s 9%-ným ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 27.10.2010 až do zaplatenia a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaným v 1. a v 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 236,47 eur v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 5.10.2011 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazat' žalovaných v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne sumu 2368,70 eur a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1823,41 eur od 27.10.2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, M. M., F.M.. Z., na základe zmluvy o úvere, poskytla žalovaným ako dlžníkom úver, ktorí sa ho zaviazali uhradiť pravidelnými mesačnými splátkami. Žalovaní úver čerpali, avšak podmienky pre splácanie napriek výzvam riadne nedodržiavali a dostali sa so splácaním do omeškania. Právnomu predchodcovi žalobcu, M. F..M.. Z., vznikla pohľadávka vo výške 2368,70 eur, ktorá pozostávala z istiny úveru po splatnosti vo výške 1823,41 eur, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 143,37 eur, úrokov z omeškania do dňa postúpenia pohľadávky vo výške 401,92 eur. Následne zmluvami o postúpení pohľadávok bola uvedená pohľadávka postúpená na spoločnosť Havel, Holásek & Partners a následne na žalobcu. Dňa 12.11.2010 právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky žalovaným.

Na základe takto podanej žaloby súd vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu spisovej značky 18Ro/126/2011 zo dňa 23.11.2011, ktorý bol zrušený uznesením zo dňa 7.1.2013, pretože sa ho žalovaným nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

V priebehu konania bolo súdu dňa 17.7.2012 oznámené, že do konania vstupuje vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý podaním doručeným súdu dňa 24.8.2012 podal proti platobnému rozkazu odpor. Svoj odpor odôvodnil tým, že v súdnej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zároveň v odpore uviedol, že je potrebné, aby sa žalobca vyjadril k tomu, či došlo k ukončeniu zmluvy, či došlo k zosplatneniu úveru, či došlo k výpovedi alebo k odpštúpeniu od zmluvy. A namietal premlčanie celého uplatneného nároku. Taktiež žiadal, presne špecifikovať z ktorých dlžných splátok pozostáva istina a kedy nastala splatnosť jednotlivých splátok.

Proti vstupu vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS namietal žalobca. Na základe tejto námietky Okresný súd Humenné uznesením zo dňa 17.4.2013, č.k. 21C/18/2013-102 pripustil vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Na základe odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu, rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý uznesením zo dňa 27.8.2013, sp. zn. 5Co/121/2013 uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 2. 11. 2012, Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42264154, prostredníctvom právneho zástupcu, súdu oznámilo, že podľa ustanovenia §93 O.s.p. vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného s poukazom na ust. § 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom podaním doručeným súdu dňa 20.6.2013 oznámil, že z predmetného konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných vystupuje. Opätovne však svojimi podaniami doručenými súdu dňa 30.10.2013 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných. V tomto podaní zároveň uviedol, že v prípade, že už v tejto právnej veci do dňa tohto oznámenia vstúpil iný vedľajší účastník, netrvá na svojom vstupe do konania a zároveň oznámilo, že z tohto konania vystupuje. Súd oznámil Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, že v konaní je už ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, preto ak sa v lehote 10 dní nevyjadrí, či trvá na svojom vstupe do konania, súd bude mať za to, že na svojom vstupe netrvá. Nakoľko Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ súdu v stanovenej lehote svoje stanovisko nezaslalo, súd ďalej konal len s vedľajším účastníkom Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Vedľajší účastník vo vyjadrení doručenom súdu dňa 4.11.2013 špecifikoval námietku premlčania. Za podstatnú uviedol skutočnosť, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 6,60 %, pričom ročný úrok bol v zmluve uvedený vo výške 10,60 %. K tomuto vedľajší účastník uviedol, že RPMN sa v zmluve nedohaduje, ale vypočítava a zo vzorca pre výpočet RPMN. RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Podľa internetovej kalkulačky mala byť RPMN v zmluve uvedená vo výške 14,52 %. Tento zásadný rozdiel má za následok tú skutočnosť, ako neuviedenie údajov o RPMN, a teda že úver je bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej veci bola žaloba doručená na súd dňa 5.10.2011. Z toho vyplýva, že premlčané sú všetky splátky splatnosť ktorých nastala pred 5.10.2008, teda 3 roky pred podaním žaloby na súd. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok na vydanie istiny nepremľčaných splátok, pričom istinu dostaneme výpočtom, keď celkovú výšku úveru 1659,70 eur vydáme počtom splátok 60. V tomto prípade je istina jednej splátky vo výške 27,66 eur. Konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.2.2010, preto má žalobca nárok na vydanie istiny splátok, splatnosť ktorých nastala 20.10.2008-20.2.2010, teda 17 splátok vo celkovej výške 470,22 eur. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu v časti nad sumu 470,22 eur zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 392,15 eur.

Žalobca na výzvu súdu podaním doručeným súdu dňa 3.6.2013 špecifikoval žalovanú sumu do dňa 21.10.2010, ako aj odo dňa 21.10.2010. Podľa žalobcu bol v zmysle zmluvy dohodnutý úrok vo výške 10,60 % ročne, pričom úroková sadzba bola určená ako premenlivá, a jej výška sa tak menila. V zmluve bol taktiež dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 33,19 eur, ako aj poplatky za správu úveru. Do dňa 15.1.2009 bola použitá sadzba úroku z omeškania vo výške 26,40 % ročne a od 15.1.2009

vo výške 8% ročne. V zmysle zmluvy boli splátky úveru vo výške 37,54 eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.3.2005 a posledná bola splatná dňa 20.2.2010. Žalovaní uhradili celkovo sumu vo výške 946,86 eur, pričom v omeškaní boli už s 2. splátkou vo výške 37,54 eur, ktorú neuhradili riadne a včas. Do tzv. sústavného omeškania odo dňa 21.4.2007, po splatnosti ktorých žalovaní nevykonali žiadnu platbu. Jednotlivé úhrady žalovaných boli započítané v poradí na splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky, istina. Úhrady vo výške 33,19 eur boli započítané na spracovateľský poplatok zo dňa 23.2.2005, úhrady vo výške 8,31 eur boli započítané na splatné úroky z omeškania a úhrady vo výške 905,36 eur. Ku dňu postúpenia pohľadávky dňa 21.10.2010 suma 2368,70 eur pozostávala z istiny vo výške 1823,41 eur, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 143,37 eur a z vyčíslených úrokov z omeškania do dňa 21.10.2010 vo výške 401,92 eur. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 19.6.2013 uviedol, že údaj o RPMN sa nachádza v zmluve v článku IV. bod 5 Zmluvy, pričom RPMN bola medzi účastníkmi dohodnutá vo výške 6,60 %. Podľa tohto vyjadrenia, právny predchodca žalobcu úver nezosplatňoval, nevypovedal zmluvu ani od nej neodstúpil a úver sa stal splatný prirodzene uplynutím času- dátumom konečnej splatnosti určeným v zmluve dňa 20.2.2010.

V priebehu konania súd zistil, že žalovaná v 2. rade sa nezdržiava v mieste svojho trvalého bydliska a jej súčasný pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, preto jej súd v konaní ustanovil opatrovníčku, ktorá sa k veci nevyjadřila.

Na nariadené pojednávanie sa nedostavil žalobca, opatrovníčka žalovanej v 2. rade, vedľajší účastník a jeho právny zástupca. Nakoľko predvolanie na pojednávanie bolo riadne a včas doručené, súd pokračoval v konaní bez ich prítomnosti v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, dodatkom č. 1 k Všeobecným obchodným podmienkam, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z bankovej knihy a prílohou č. 1 k uvedenej zmluve o postúpení pohľadávok, výsluchom žalovaného v 1. rade a prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav.

Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že k vyjadreniu vedľajšieho účastníka čo sa týka napádanej RPMN, udáva, že pri uzatváraní zmluvy sa postupovalo v súlade so zákonom. RPMN bolo v tomto prípade pri uzatváraní zmluvy vypočítaná v súlade s vtedy platnými predpismi, so zákonom o spotrebiteľských úveroch ako aj s vykonávacím predpisom, a teda námietka zo strany vedľajšieho účastníka je neopodstatnená. Zároveň uviedla, že si uplatňuje náhradu trov konania, ktoré vyčísli súdu v lehote 3 pracovných dní.

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že momentálne nepracuje nikde a poberá len dávku v hmotnej núdzi vo výške cca 62,50 eur mesačne. Čo sa týka žalovanej pohľadávky je pravda, že mal s bývalou manželkou, žalovanou v 2. rade, úver zo Slovenskej sporiteľni, a.s. . Úver prestali platiť potom, ako medzi nimi začali rozpory a následne došlo k rozvodu. V súčasnej dobe nevie, kde sa exmanželka nachádza. Zároveň uviedol, že úver nie je schopný splatiť vzhľadom na to, že nemá prostriedky a taktiež uviedol, že nech ho platí aj žalovaná v 2. rade. K vstupu vedľajšieho účastníka uviedol, že pokiaľ vstúpili na jeho strane a chce mu pomôcť, tak s tým súhlasí. Ich námietku voči dlhu nechal na posúdení súdu. Trovy konania si neuplatnil.

Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 23.2.2005 právny predchodca žalobcu, spoločnosť M. M., F.M., poskytla žalovaným úver vo výške 1659,70 eu/50.000,-Sk, ktorí sa žalovaní zaviazali uhradiť pravidelnými mesačnými splátkami s konečnou splatnosťou úveru 20.2.2010, s premenlivou úrokovou sadzbou 10,60 % a RPMN vo výške 6,60 %. Súčasťou uvedenej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2010 vyplýva, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava ako postupca postúpil pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 k tejto zmluve

na postupníka HAVEL & HOLÁSEK s.r.o. Bratislava, IČO: 36 856 584, pričom následne z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1.2011 spoločnosťou HAVEL & HOLÁSEK s.r.o. Bratislava vyplýva, že pohľadávka voči žalovaným bola postúpená na žalobcu.

Podľa výpisu z bankovej knihy, ktorá je súčasne Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.10.2010, zostatok pohľadávky voči žalovaným ku dňu jej postúpenia predstavuje sumu 2368,70 eur a pozostáva z istiny úveru 1823,41 eur, z riadneho úroku 143,37 eur a z úrokov z omeškania 401,92 eur.

Oznámeniami o postúpení pohľadávok zo dňa 12.11.2010, právny predchodca žalobcu, spoločnosť M. M., F..M.. Z., oznámila žalovaným, že došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 2368,70 eur na spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s.r.o. Bratislava, IČO: 36 856 584 a od doručenia tohto oznámenia je potrebné plniť už postupníkovi.

Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 3.1.2011, postupca HAVEL & HOLÁSEK s.r.o. Bratislava, IČO: 36 856 584, oznámil žalovaným, že svoju pohľadávku voči žalovaným vo výške 2368,70 eur postúpil na žalobcu

Dňa 23.2.2005 právny predchodca žalobcu a žalovaní uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1659,70eur. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver v mesačných splátkach vo výške 37,57 eur, pričom výška úrokovej sadzby bola dohodnutá v deň podpisu zmluvy vo výške 10,60 % a výška RPMN bola dohodnutá vo výške 6,60 %. Prvá splátka úveru bola splatná dňa 20.3.2005 a konečná splatnosť bola dňa 20.2.2010. Žalovaní poskytnutý úver vyčerпали, avšak vyčerpané prostriedky nevrátili žalobcovi riadne a včas.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná len čiastočne.

Podľa ustanovenia § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou. Aj keď v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, Občiansky zákonník vypočítaval zmluvy, ktoré je potrebné považovať za spotrebiteľské, súd má za to, že predpisy na ochranu spotrebiteľa, ako aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku je potrebné aplikovať aj na zmluvu o splátkovom úvere, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi tohto konania, pri ktorej jednoznačne žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia a právny predchodca žalobcu ako dodávateľ. Súd pritom prihliadal aj na ustanovenie § 879f Občianskeho zákonníka. Podľa právnej zásady vychádzajúcej z právnych noriem na ochranu spotrebiteľa, čo už konštatovala aj judikatúra (napríklad pri premlčaní, či účinkoch odstúpenia od zmluvy) sa pri spotrebiteľských vzťahoch použije právna úprava výhodnejšia pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ).

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z. z., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa mohlo právo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

V danom prípade súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 23.2.2005 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere vo výške 1659,70 eur. Na základe tejto zmluvy sa žalovaní zaviazali splácať úver v mesačných splátkach vo výške 37,57 eur, pričom výška úrokovej sadzby bola dohodnutá v deň podpisu zmluvy vo výške 10,60 % a výška RPMN bola dohodnutá vo výške 6,60 %. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.3.2005 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20.2.2010, teda celkovo bolo dohodnutých 60 splátok. Žalovaní poskytnutý úver vyčerpali, avšak vyčerpané prostriedky nevrátili žalobcovi riadne a včas.

Táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a je potrebné na vzťah vyplývajúci z tejto zmluvy aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, nakoľko žalovaní vystupovali pri uzatváraní zmluvy ako spotrebiteľia v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatvorení zmluvy ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 ods. 1 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd sa stotožnil s námietkou vedľajšieho účastníka o neexistencii správne uvedeného údaju o RPMN v predmetnej zmluve. Táto nesprávnosť vyvoláva ten právny následok podľa zákona o spotreb. úveroch, ako keby RPMN nebola uvedená a tým sa úver považuje poskytnutý bez poplatkov a bezúročne.

Súd pritom vychádzal z predpokladu, že právny predchodca žalobcu - banka s bankovou licenciou, ako odborne spôsobilá firma, ktorá koná pri poskytovaní úveru v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - poskytovanie úverov aj pôžičiek, musel s odbornou starostlivosťou postupovať pri uzatváraní tejto zmluvy o úvere.

Tento podnikateľ teda musel vedieť, že v skutočnosti takto uvedená RPMN neplní zákonom stanovený účel, t.j. ochranu spotrebiteľa, aby tento z RPMN vedel skutočné a celkové náklady spojené s úverom, t.j. nielen istinu úveru, ale aj zmluvné úroky a predovšetkým všetky poplatky spojené s daným úverom. Preto RPMN nemôže byť menšia než je ročná úroková miera (pre banku to je známa skutočnosť), inak ide minimálne o snahu obísť ustanovenia zákona o RPMN a jej účele. V opačnom prípade ide o klamanie spotrebiteľa a nekalú obchodnú prax, ktorá je absolútne neplatná a to aj pre rozpor s dobrými mravmi. Pri takejto firme - banke nestačí všeobecná obrana, že to bolo v súlade s pr. predpismi. Toto konanie právneho predchodcu vedie zákonite k tomu, že zmluvná podmienka o výška RPMN je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1,4 Občianskeho zákonníka.

Pri hodnotení údaja RPMN bolo potrebné aplikovať nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ale aj ustanovenia zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch.

Konkrétne v tomto prípade uvedená výška RPMN 6,60 % je v zjavnom nepomere s dohodnutým ročným úrokom vo výške 10,60%. Keďže údaj RPMN sa vypočítava z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, z uvedeného je zrejmé, že v tomto prípade to tak nebolo a táto skutočnosť sama o sebe svedčí o tom, že tento údaj bol uvedený nesprávne. Z tohto dôvodu ho súd považoval ako neuvedený, nakoľko výška RPMN nemôže byť nikdy uvedená nižšie ako je ročná úroková sadzba, ako je to v tomto prípade. Toto žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, ktorý uzatváral zmluvu o úvere Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorá je bankou muselo byť zrejmé.

Takéto dojednanie o RPMN je teda absolútne neplatné z viacerých dôvodov a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pre rozpor s dobrými mravmi a pre obchádzanie vyššie uvedených ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch ohľadom účelu a výšky RPMN. Je to taktiež absolútne neplatné dojednanie ako neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože ide o zjavne nekalú a klamlivú obchodnú praktiku.

Právnym následkom neplatnosti dojednaní o RPMN je ako keby RPMN v zmluve uvedené nebolo. V tomto prípade je namieste uplatnenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, a síce, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ako aj § 4 ods. 5 tohto zákona, že od spotrebiteľa nemožno požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V konaní bola vedľajším účastníkom vznesená aj námietka premlčania nároku žalobcu. Súd zaoberajúc sa vznesenou námietkou premlčania, dospel k záveru, že je potrebné stotožniť sa aj s touto námietkou premlčania. Súd sa spravoval výškou jednotlivých splátok v sume 27,66 eur, čo predstavuje vydelenú výšku poskytnutého úveru v sume 1659,70 eur, počtom všetkých dohodnutých splátok v zmluve, a to počtom 60, nakoľko súd neprihliadala na úroky a poplatky, pretože na to nemá žalobca nárok vzhľadom na prijatie námietky o nesprávnom údaji RPMN. Výška jednej splátky bez úrokov a poplatkov tak predstavuje sumu 27,66 eur. Vo veci bola vznesená námietka premlčania, pričom súd dospel k záveru, že premlčaný nie je celý uplatnený nárok žalobcu, ale len jeho časť. Nakoľko nebola vyhlásená predčasná splatnosť úveru a nedošlo k zosplatneniu úveru, súd prihliadal na premlčanie jednotlivých splátok úveru. Za premlčané bolo preto potrebné považovať splátky úveru, splatnosť ktorých nastala 3 roky pred podaním žaloby, dňa 5.10.2011, teda pred 5.10.2008. Konečná splatnosť úveru mala byť dňa 20.2.2010 a v súlade s výpočtom vedľajšieho účastníka, súd priznal žalobcovi istinu vo výške sedemnástich splátok, čo predstavuje sumu 470,22 eur. Konkrétne má teda žalobca nárok na vydanie istiny z nepremlčaných splátok, ktorých splatnosť nastala od 20.10.2008 do 20.02.2010, čo je 17 splátok. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Tak ako to bolo už vyššie uvedené, súd v tomto konaní po námietke žalobcu rozhodoval o prípustnosti vstupu vedľ. účastníka a pripustil jeho vstup do konania, čo potvrdil aj odvolací súd. Žalovaný v 1.rade na pojednávaní opakovane výslovne súhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných a s jeho námietkami a vyjadreniami.

Podľa ustanovenia § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Čo sa týka žalobou uplatneného úroku z omeškania, súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9% ročne z priznanej istiny, a to odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky v súlade s návrhom žalobcu. Súd je totiž viazaný petitom, tzn. vrátane dňa od ktorého si žalobca uplatnil úrok z omeškania. Keďže žalobca nemá nárok na zvyšok istiny súd mu priznal úrok z omeškania len z priznanej istiny v sume 470,22 eur.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. . V konaní mali prevažný úspech žalovaní, nakoľko predmetom konania bolo zaplatenie sumy 2368,70 eur s príslušenstvom, pričom

súd priznal žalobcovi nárok na zaplataenie sumy 470,22 eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu tak v percentuálnom vyjadrení predstavuje 19,85 % a úspech žalovaných 80,15 %. Z uvedeného vyplýva, že skutočne prevažný úspech vo veci mali žalovaní, keďže si však náhradu trov konania neuplatnili, súd im ju nepriznal.

O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. . Vedľajší účastník svoje procesné postavenie odvodzuje od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupoval. Nakoľko vedľajší účastník vystupoval na strane žalovaných, ktorí mali prevažný úspech vo veci, vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Predmetom konania bolo zaplataenie sumy 2368,70eur. Odmena za jeden úkon právnej služby je tak vo výške 101,24 eur. Odmena bola priznaná za tieto úkony právnej služby podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. :

- prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 101,24 eur,

- odpor zo dňa 23.8.2012 vo výške 101,24 eur

- vyjadrenie zo dňa 31.10.2013 vo výške 101,24 eur

Podľa § 16 ods. 3 vyhl. bol priznaný režijný paušál na 2 úkony právnej služby v roku 2012 po 7,63 eur spolu vo výške 15,26 eur, režijný paušál za 1 úkon právnej služby v roku 2013 po 7,81 eur + 20% DPH. Spolu tak trovy právneho zastúpenia sú vo výške 392,15 eur. Žalovaní mali čiastočný úspech vo veci, ktorý v percentuálnom vyjadrení predstavuje 80,15 % a po odrátaní úspech žalobcu 19,85 %, mali žalovaní čistý úspech vo veci 60,30 %. Súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia ako 60,30 % z celkovej sumy trov právneho zastúpenia, teda vo výške 236,47 eur. Na náhradu trov právneho zastúpenia súd zaviazal žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.